

Elia de profeet

We gaan het hebben over Elia. Zijn naam betekent: Jahwé is mijn God. Een prachtige naam en hij was een groot profeet.

Toch was hij *slechts* een mens zoals wij, zoals Jacobus het noemt in zijn brief in hoofdstuk 5:17/18:

Elia was slechts een mens zoals wij en hij bad een gebed, dat het niet regenen zou, en het regende niet op het land, drie jaar en zes maanden lang; en hij bad opnieuw, en de hemel gaf regen en de aarde deed haar vrucht uitspruiten.

Hij was een mens van vlees en bloed zoals wij. Er staat hier dat hij – na 3 ½ jaar droogte – bad om regen. Elia bad om regen maar hoe vaak en volhardend Elia bad, noemt Jacobus niet.

Wanneer wij ziek zouden zijn en bidden om genezing, dan is het goed om aan het gebed van Elia te denken die om regen bad.

Hij had de belofte, dat God regen zou geven op aarde (1 Kon. 18:1) maar toen hij om regen bad, kwam die regen niet gelijk uit de hemel vallen.

We lezen daarover in 1 Kon. 18: 41

Vervolgens zeide Elia tot Achab: Ga, eet en drink, want daar is het geruis van een stortregen.

Nu, dat was geloofstaal van Elia, gebaseerd op de belofte, dat God regen zou gaan geven.

42 Toen ging Achab heen om te eten en te drinken. Elia echter krom naar de hoogte van de Karmel, boog zich ter aarde en legde zijn aangezicht tussen zijn knieën.

Ondanks deze belofte dat de Here regen zou gaan geven, gaat Elia er wel om in gebed en wel heel eerbiedig.

43 Daarop zeide hij tot zijn knecht: Klim omhoog, zie uit naar de zee kant. Hij klom omhoog en zag uit, maar zeide: Er is niets.

Zo kan het immers gaan, wanneer wij om genezing of iets anders bidden. De hemel lijkt van koper te zijn. "Er is niets." We hebben gebeden, maar er gebeurt niets.

Daarop zeide hij: Ga weer. Tot zevenmaal toe.

Dus na 2x bidden weer het antwoord van de knecht: *er is niets*. Maar Elia bleef zien op Gods belofte en stoorde zich niet aan het uiterlijke zichtbare. En dat ging dus tot zevenmaal toe.

Hieruit kunnen wij leren om te volharden in het gebed en gelovig te verwachten, dat de verhoring in aantocht is.

44 Bij de zevende maal nu zeide hij: Zie, een wolkje als eens mans hand stijgt op uit de zee.

Er kwam een kleine verandering: een wolkje steeg op uit de zee, zo groot als een hand.

En dan spreekt Elia de volgende treffende woorden van geloof.

44 Toen zeide hij: Ga heen, zeg aan Achab: Span in en daal af, laat de stortregen u niet ophouden.

45 Toen, in een oogwenk, werd de hemel zwart van wolken en wind, en viel er een zware stortregen. Daarop reed Achab weg en ging naar Jiz-reël.

En dan staat er in vers 46:

Maar de hand des Heren was over Elia, zodat hij zijn lendenen gordde en voor Achab uit snelde tot waar men de richting naar Jizreel inslaat.

Dat zal een prachtig tafereel geweest zijn om gade te slaan. Hier zien we Elia als een soort marathon loper rennen. Achab reed op zijn wagen met één of meer paarden er voor en Elia snelde voor hem uit.

De hand des Heren was op hem en hij rende voort in de kracht van Jahwé!

Maar dan lezen we in het vervolg iets heel menselijks. Elia was immers een mens zoals wij. 1 Kon. 19:1/2

1 Toen Achab aan Izébel verhaalde alles wat Elia gedaan had, en hoe hij al de profeten met het zwaard gedood had, zond Izébel een bode tot Elia om te zeggen:

2 Zo mogen de goden doen, ja nog erger, indien ik morgen om deze tijd uw ziel niet gelijk zal maken aan de ziel van één hunner.

Hier komt de boze te voorschijn door Izébel heen, die Elia trachtte te intimideren. Hij werd met de dood bedreigd; binnen 24 uur zou zijn hoofd er afgehakt worden en het was Izébel menes.

We lezen verder:

3 Toen hij dat had vernomen, maakte hij zich gereed en ging weg om zijn leven te redden; en gekomen tot Berseba, dat tot Juda behoort, liet hij zijn knecht daar achter.

4. Zelf echter trok hij een dagreis ver de woestijn in, ging zitten onder een bremstruik en begeerde te mogen sterven, en zeide: Het is genoeg! Neem nu Here, mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn vaderen.

Elia lijkt wat uitgeput, na een dagreis ver de woestijn in gereisd te hebben. Hij ging zitten onder een bremstruik

Neem nu Here, mijn leven. Nu, onder deze barre omstandigheden, *want ik ben niet beter dan mijn vaderen.*

Zelfs mijn voorvaderen zouden dit niet aankunnen. Hier zien we ook de zwakke kant van de mens Elia.

Toen hij in het geloof stond, kon hij alles aan. Hij stond als één man tegenover de 450 profeten

van de Baäl en de 400 profeten van Asjéra.

Toen hij bad om vuur, kwam er vuur en het volk beleed dat er maar één God was, namelijk: Jahwé! Toen liet Elia die 850 valse profeten afslachten.

En daarna werd hij bevreesd voor die ene vrouw, Izébel en ging voor haar op de vlucht.

Maar juist toen, daar onder die bremstruik, versterkte Zijn God hem met hemelse spijs. En dat is juist, wat ons nu ook zo sterkt in de strijd van alle dag: de hemelse spijs – het woord van God – en de hemelse drank, het levende water.

1 Kon. 19

5 Daarop legde hij zich neer en sloiep in onder een bremstruik. Doch zie, daar raakte een engel hem aan en zeide tot hem: Sta op, eet.

6 Toen hij rondzag, was daar, aan zijn hoofdeinde, een koek op gloeiende stenen gebakken

en een kruik water. Hij at en dronk en legde zich weer neer.

7 Doch wederom, ten tweeden male, raakte de engel des Heren hem aan, en zeide: Sta op, eet, want de reis zou voor u te ver zijn.

8 Toen stond hij op, at en dronk en ging door de kracht van die spijs veertig dagen en veertig nachten tot aan het gebergte Gods, Horeb.

Wat een kracht ontving Elia van die hemelse spijs en drank en wat een kracht ontvangen wij van hemelse spijs en drank.

De afstand die Elia aflegde in die 40 dagen was ongeveer 480 kilometer door woestijn- en bergachtig gebied tot hij bij de berg Horeb kwam. Dat is de berg Sinaï waar Israëel de wet Gods kreeg.

9 Hij kwam daar bij een spelonk, waar hij overnachtte. En zie, het woord des Heren kwam tot hem en Hij zeide tot hem: Wat doet gij hier, Elia?

Uit deze woorden blijkt dat Elia niet krachtens goddelijke openbaring naar de Horeb was gegaan maar uit eigen keuze. Toch had God hem niet verlaten maar zelfs gesterkt om die reis te kunnen volbrengen.

10 Daarop zei hij: ik heb zeer geijverd voor de Here, de God der heerscharen, want de Israëlieten hebben uw verbond verlaten uw altaren omver gehaald en uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik alleen ben overgebleven, en zij trachten mij het leven te benemen.

Elia kon niet verdragen dat de Israëlieten het verbond hadden verlaten en andere goden waren gaan dienen.

Het verbond met God is, Hem lief te hebben met geheel je hart, geheel je ziel, met geheel verstand en met al je kracht en je naaste als jezelf. En het verbond met God is ook, om geen andere goden te dienen.

11 Daarop zeide Hij: Treed naar buiten en ga op de berg staan voor het aangezicht des Heren. En zie, toen de Here juist zou voorbijgaan, was er een geweldige en sterke wind, die bergen verscheurde en rotsen verbrijzelde, die voor de Here uitging. In de wind was de Here niet. En na de wind een aardbeving. In de aardbeving was de Here niet.

12 En na de aardbeving een vuur. In het vuur was de Here niet. En na het vuur het suizen van een zachte koelte.

De aanwezigheid van God is als het suizen van een zachte koelte. We hebben een God die – evenals Zijn Zoon – zachtmoedig is en nederig van hart.

13 Zodra Elia dit hoorde, omwond hij zijn gelaat met zijn mantel, ging naar buiten en bleef in de ingang van de spelonk staan. En zie, er kwam tot hem een stem, die sprak: Wat doet gij hier, Elia?

De stem was niet in de storm, niet in de aardbeving, niet in het vuur, maar de stem van God was daar in de zachte koelte.

Willen wij de stem van God horen, dan hebben we de stilte nodig. Dan spreekt God soms vermanend tot ons maar ook versterkend en laat Hij ons zien, wat wij moeten doen.

Toen zei Elia opnieuw: *14 Daarop zei hij: ik heb zeer geijverd voor de Here, de God der heerscharen, want de Israëlieten hebben uw verbond verlaten uw altaren omver gehaald en uw profeten met het zwaard gedood, zodat ik alleen ben overgebleven, en zij trachten mij het leven te benemen.*

15 Daarop zei de Here tot hem: Keer op uw schreden terug.

Elia moest terugkeren op de weg van het geloof. Hij dacht, dat hij alleen was overgebleven maar dat was niet zo want de Heere zegt tot hem in vers

18 Doch Ik zal in Israëel zeventuizend overlaten, alle knieën die zich niet gebogen hebben voor de Baäl, en elke mond die hem niet gekust heeft.

Onze les uit deze geschiedenis:

- (1) Als je ergens om bidt (zoals Elia bad om regen), geef dan niet op als de verhooring niet direct komt.
- (2) Blijf dan zien op de belofte en niet op de koperen hemel. Na 7x bidden steeg het kleine wolkje op uit de zee en na de geloofstaal van Elia tegen Achab werd in een oogwenk de hemel zwart van wolken.
- (3) Laat je niet intimideren, laat je niet ontmoedigen, blijf op de weg van het geloof. En gaat het mis; zoek dan de stilte op om Gods stem te horen en Hij wijst ons weer opnieuw de weg.
- (4) Dan horen we Zijn stem zoals Jezus sprak tegen zijn discipelen die in nood

waren: *Houd moed, Ik ben* |
het, wees niet bevreesd.